

BIJLAGE III

Rapport van Commissie II inzake Engelse Psalmbundel en samenhangende zaken.

1. Aan uw commissie werd in de eerste plaats ter hand gesteld het schrijven van ds C. De Haan te Winnipeg, agendum 9 E.

De commissie moge, voor de duidelijkheid, een weergave geven van dit schrijven in de volgende vorm:

Ds De Haan verzoekt:

door te erkennen, dat het (critisch) gebruik van berijmde Psalmen en Liederen in de vrijheid der kerken staat weg te nemen de z.i. bestaande oneffenheid tussen

- a. het besluit van de synode 1958 aan deputaten, belast met het samenstellen van een Psalmbundel in de Engelse taal, op te dragen aan de kerken een Proefbundel toe te zenden, met het verzoek deze Proefbundel terstond als zodanig te gaan gebruiken (waarin ds De Haan dan ziet een erkennen, dat een kerk het recht (de vrijheid, de bevoegdheid en de plicht) heeft (berijmde) Psalmen en Liederen te toetsen), en
- b. het besluit van diezelfde synode om de Psalter van de Christian Reformed Church niet in de vrijheid der kerken te laten (waarin ds De Haan dit recht ontkend ziet).

De vraag, waarvoor we in de eerste plaats komen te staan is: is de oneffenheid, die ds De Haan meent te zien hier inderdaad aanwezig?

Uw commissie wijst er u in de eerste plaats op, dat zelfs het beperken van een recht nog niet betekent het ontkennen van een recht. Eerder is het een erkennen van zulk een recht. Een recht, dat men niet erkent, gaat men niet beperken.

Zelfs indien het besluit, vermeld onder b. zou betekenen, dat het recht tot toetsen beperkt werd, zouden we nog niet kunnen zeggen, dat dit recht daarmee is ontkend.

In de tweede plaats is uw commissie van oordeel, dat dit recht tot toetsen niet slechts niet is ontkend, maar zelfs niet beperkt is. Wat door het onder b. genoemde besluit wel is beperkt is het aantal berijmde Psalmen. Evenwel is het onjuist te zeggen, dat door beperking van het aantal te zingen liederen het recht tot toetsen van te zingen liederen is beperkt of ook ontkend.

In art. 69 van onze Kerkenordening, welke door ons is aanvaard als regel voor ons kerkelijk leven, is ook voor de diensten in de Nederlandse taal het aantal te zingen berijmingen beperkt. Door die beperking is het recht tot toetsing evenmin aangetast of ontkend als in het bedoelde besluit van de synode 1958. Van dat recht tot toetsen van de Nederlandse berijming wordt door predikanten ook gebruik gemaakt.

Uw commissie stelt u dan ook voor het volgende uit te spreken:

“De synode kan niet aan het verzoek van ds C. De Haan voldoen.

Grond: Ds De Haan stelt ten onrechte, dat in de opdracht van de synode 1958 “aan Deputaten belast met het samenstellen van een Psalmbundel in de Engelse taal, aan de kerken een Proefbundel toe te zenden, met het

verzoek deze Proefbundel terstond als zodanig te gaan gebruiken" besloten ligt "dat dze synode erkende, dat een kerk het recht (de vrijheid, de bevoegdheid en de plicht) heeft (berijmde) Psalmen en liederen te toetsen", daar dit verzoek alleen de toe te zenden Proefbundel betrof. De door ds De Haan geconstateerde oneffenheid is derhalve niet aanwezig."

2. Uw commissie ontving, ter fine van advies, het schrijven van br. J. Van Rietschoten, agenda 9 E 1.

Aangezien br. Van Rietschoten in dit schrijven enige opmerkingen van muziektheoretische aard geeft over het "Book of Praise" adviseert uw commissie

"De synode besluit het schrijven van br. J. Van Rietschoten in handen te stellen van Deputaten voor een English Calvinistic Psalter."

3. Van de Regionale Synode 1962 kwam in een voorstel inzake adres van Deputaten voor de Psalmberijming, agenda 9 G.

Bespreking hiervan acht uw commissie niet nodig, waar het voorstel voor zichzelf spreekt. Zij adviseert u:

"De Synode besluit aan deputaten voor de Psalmberijming te adviseren om, teneinde een onjuiste indruk te voorkomen, als adres aan te nemen: "Deputies for an English Calvinistic Psalter, P.O. Box 661, Hamilton, Ont.", en aan dit adres ruime bekendheid te geven."

4. De kerk te New Westminster deed een voorstel ten aanzien van de besluiten van de synodes van 1954, acta art. 56, en van 1958, acta artt. 194, 209. Agendum 9 D.

De kerkeraad van New Westminster heeft niet letterlijk geciteerd of aangegeven welk gedeelte der vermelde artikelen zij vervallen verklaard wilde zien, doch uit voorstel en bijgevoegde gronden is duidelijk, dat bedoeld wordt het besluit dat alleen de 34 Psalmberijmingen uit de Psalter van de Christian Reformed Church, die gezongen kunnen worden op de Geneefse melodieën in de kerken zullen worden gebruikt tot de tijd, dat Deputaten voor de Psalmberijming een "eigen" Proefbundel aan de kerken toegezonden zouden hebben, waarop deze Proefbundel in de plaats der "34" gebruikt zou worden.

Hoewel het bestreden besluit momenteel geen enkel effect meer heeft in het kerkelijk leven, waar de bedoelde Proefbundel reeds in gebruik is, is uw commissie van oordeel, dat het niet goed zou zijn als met het constateren van dat feit werd volstaan.

Opgemerkt dient immers te worden, dat de synode 1954 bepaalde, dat de kerken de vrijheid zouden hebben de 34 Psalmen, die op de Geneefse melodieën gezongen kunnen worden te gebruiken zolang we geen definitieve oplossing zouden kunnen bereiken in deze belangrijke zaak, acta art. 56.

De synode 1958 heeft dit besluit gehandhaafd. Toen immers bezwaren tegen het besluit van 1954 werden ingebracht en verzocht werd de Psalter van de Christian Reformed Church in de vrijheid der kerken te laten en toen werd voorgesteld dit ook te doen met in die Psalter Hymnal gevonden en met name genoemde andere liederen, besloot die synode zulks niet te doen. Het argument van de synode 1958 was, dat zeer betekenisvolle bezwaren tegen deze bundel-als-geheel zijn ingebracht in het rapport van deputaten Homewood 1954.

Wat de synode 1958 evenwel verzuimde was: aan te tonen, dat deze

bezwaren tegen de bundel-als-geheel NIET de 34 berijmingen die op de Geneefse melodieën gezongen kunnen worden golden. Men zou dat hebben verwacht. Of, wat ook mogelijk was geweest, dat deze synode besloten had, dat, gezien de bezwaren tegen de bundel-als-geheel in het geheel geen gebruik er van zou worden gemaakt.

1954 noemde als enige grond (als dit als grond aangemerkt mag worden) "de Geneefse melodieën". 1958 handhaafde dit zonder aan te tonen, dat de Geneefse melodieën als zodanig de "zeer betekenis volle bezwaren tegen de bundel-als-geheel" teniet deden dan wel dat deze 34 niet aan deze bezwaren onderhevig waren. En waar deze synode verzuimd heeft goede gronden aan te voeren voor de bedoelde besluiten, daar meent uw commissie het bezwaar van de kerk te New Westminster te moeten delen. Zij stelt u dan ook voor uit te spreken:

"De synode heeft het voorstel van de kerk te New Westminster gehoord.

De synode spreekt uit, dat de gronden, aangevoerd door de synodes van 1954 en 1958 voor haar besluiten waarbij de kerken beperkt werden in het gebruik van de Psalter van de Christian Reformed Church, welke besluiten vermeld zijn in haar Acta, 1954, art. 56 en 1958, artt. 194, 209, onjuist en onvoldoende zijn;

onjuist, waar de "Geneefse melodieën" als zodanig een onjuist motief is om een synodebesluit op te gronden;

onvoldoende, waar verzuimd is aan te tonen of de "bezwaren tegen de bundel-als-geheel" (i.c. de Psalter der Christian Reformed Church) al of niet de "34" golden."

5. Finantieel verslag van deputaten, agendum 10 G.

Een tweetal financiële verslagen van deputaten voor de Psalmberijming zijn ontvangen. Zij verschillen alleen in overzichtelijkheid. Uw commissie adviseert u:

"De synode besluit

1. het kortste financiële verslag van Deputaten voor de Psalmberijming als bijlage bij de Acta op te nemen.
2. het door deputaten gevoerde financiële beleid goed te keuren."

De volgende opmerkingen mogen hierbij worden gemaakt.

Noch door de synode 1958 noch door de toen benoemde deputaten kon worden voorzien voor welke mogelijkheden en moeilijkheden, ook financiële, deputaten bij hun arbeid zouden komen te staan. Wel gaf de synode 1958 aan deputaten de opdracht een Psalmbundel samen te stellen in de Engelse taal en "bij de samenstelling daarvan gebruik te maken van hetgeen in de Psalter van de Christian Reformed Church en eventueel andere Psalters geboden wordt", maar de synode bond deputaten niet aan bestaande bundels. Zij beperkte dat gebruikmaken door de volgende richtlijn: "in zover de berijming Schriftgetrouw is en de melodie aan kerkmuzikale normen beantwoordt". Als gevolg van de onmogelijkheid de draagwijdte van de gegeven opdracht te overzien werd aan deputaten een bedrag van slechts \$ 200.00 toegezegd.

Toen deputaten tot de conclusie kwamen, dat zij hun opdracht alleen maar goed konden uitvoeren indien zijn met dhr. Westra een contract afsloten en een behoorlijk honorarium gaven voor het gebruik van door dhr. Westra gemaakte berijmingen, hebben zij de enige weg gevolgd die open stond: een direct beroep op de kerken. Eerst toen vanuit de kerken

voldoende toezeggingen waren binnengekomen, hebben deputaten verdere stappen ondernomen en een overeenkomst gemaakt met dhr. Westra.

In het voorstel van de Regionale Synode van 1962 wordt gesproken van "gedwongen door het voldongen feit van...". Uit door tijdens uw vergadering gegeven en ook door uw commissie later ontvangen mededelingen en inlichtingen van deputaten is duidelijk geworden, dat dhr. Westra de deputaten niet voor een voldongen feit heeft geplaatst en dat deputaten dat de kerken evenmin hebben gedaan.

Uw commissie ontving tevens van deputaten een verklaring, gegeven namens de kerkeraad van Fergus-Guelph, dat de boeken van de penningmeester van deputaten waren nagezien en in orde bevonden. Op grond daarvan stelt de commissie voor:

"De synode heeft kennis genomen van de verklaring namens de raad der kerk te Fergus-Guelph, dat de boeken van de penningmeester van deputaten zijn nagezien en in orde zijn bevonden.

De syode besluit de penningmeester van deputaten te dechargeren."

6. Voorstel van de Regionale Synode van 1962, agendum 9 F.

Inzake punt 1 heeft uw commissie niets anders op te merken dan dat het niet meer dan plicht is de grote waardering en dank uit te spreken voor de arbeid, door deputaten verricht.

Over punt 2 heeft de commissie bij 10 G reeds enige opmerkingen gemaakt. Deputaten ontvingen van verscheidene kerken de toezegging haar deel te zullen bijdragen om de benodigde gelden voor auteursrechten bijeen te brengen. Doordat deze kosten op deze wijze werden bestreden is het mogelijk geworden de proefbundel voor zulk een lage prijs aan te bieden, (de commissie is er zich van bewust, dat dit niet de enige reden was) aangezien anders de kosten voor de auteursrechten verwerkt hadden moeten worden in de prijs van de bundel. ALLE kerkleden, zowel in Canada als ook in Australië, die zich de bundel hebben aangeschaft, profiteren derhalve van de door verscheidene kerken gezonden en/of toegezegde bijdragen. Het komt uw commissie billijk voor, dat uw vergadering een opwekking doet uitgaan aan de kerken die nog niet haar medewerking in dezen hebben verleend om zulks alsnog te doen. Wij hebben dan niet alleen het oog op kerken in Canada, maar ook op kerken in Australië, welke laatste dan ook op deze wijze, ondanks de afstand, actief kunnen medewerken aan het tot stand komen van deze en eventuele volgende proefbundels. Een bedrag van \$ 794.27 is nog nodig om de benodigde \$ 3000.00 vol te maken, waarbij ook bedacht moet worden, dat deputaten ook als de verplichtingen jegens dhr. Westra zijn nagekomen, in de toekomst voor de noodzakelijkheid kunnen komen te staan wederom ter vervulling van hun opdracht gelden uit te geven voor auteursrechten. Indien alle Canadese en Australische kerken bijdragen voor zulke kosten op de wijze waarop verscheidene kerken reeds bijgedragen hebben (n.l. \$ 1.— per ziel, zoals door deputaten ook was verzocht) hebben nieuwe deputaten enige armslag en behoeven zij waarschijnlijk niet weer een beroep op de kerken te doen.

Nopens een af te sluiten contract met dhr. Westra, van welk voorgesteld contract uw commissie een tweetal afschriften heeft ontvangen, zij opgemerkt, dat daaruit verwijderd dient te worden wat aanleiding zou kunnen geven tot de gedachte als zouden de kerken een hoofdkwartier op aarde hebben, terwijl eveneens het de aandacht van deputaten verdient of het niet aanbevelenswaardig is ook in het eerste gedeelte, pag. 1, op te nemen

de bepaling, dat het gebruik van door dhr. Westra verschafte berijmingen door zusterkerken op dezelfde voorwaarden zal kunnen geschieden als het gebruik dier berijmingen door ons. Uw commissie acht zich competent noch capabel bepaalde concrete formuleringen te suggereren aan deputaten doch volstaat met deze suggestie in haar rapport.

ad 3a. Uw commissie heeft over dit voorstel der Regionale Synode geen verdere opmerkingen te maken of aanbevelingen te doen.

Wat de in het voorstel genoemde critiek aangaat zou uw commissie u wel willen adviseren de kerkleden op te wekken eventuele critiek op berijming en/of melodie getrouwelijk en ten spoedigste aan deputaten bekend te maken en eveneens aan deputaten op te geven welke drukfouten zijn ontdekt en waar een fout in het aangeven van het rythme moest worden geconstateerd, opdat alle oneffenheden in een eventuele volgende uitgave kunnen worden vermeden.

ad 3b. Het zal zeer moeilijk, zo niet onmogelijk zijn aan deputaten bepaalde richtlijnen te geven voor eventuele aankoop van auteursrechten. Uw commissie is althans niet bij machte enige concrete suggesties in die richting te doen.

Betreffende de auteursrechten nog dit: Uw commissie stelt u wel voor om officieel, namens de kerken, die instanties en eventuele auteurs die zonder enige vergoeding te vragen berijmingen en/of melodieën afgestaan hebben voor onze proefbundel, daarvoor onze dank te betuigen. Uw commissie weet, dat deputaten zulks reeds hebben gedaan, maar acht het gewenst, dat het ook nu door uw vergadering geschiedt.

ad 3c. Uw commissie stemt hiermede in, doch wijst er op, dat deputaten zulks, ingevolge de door de synode 1958 hun gegeven opdracht, al hebben gedaan. Vanzelfsprekend zal dit in de opdracht aan te benoemen deputaten moeten worden vermeld.

Wat eveneens vermeld zal moeten worden in een opdracht is het door de synode 1958, art. 172, 3, bepaalde, dat het wenselijk is, dat deputaten terwille van de uniformiteit nauw samenwerken met zusterkerken in andere Engels sprekende landen.

ad 3d. Waar uw commissie het onmogelijk acht de werkelijk te verwachten onkosten te schatten, acht zij het eveneens onmogelijk een bedrag toe te zeggen, dat daaraan beantwoordt. De commissie wijst er op dat, indien alle kerken voldoen aan het indertijd tot haar door deputaten gericht verzoek om \$ 1.— per ziel te willen bijdragen voor de aankoop van auteursrechten, deputaten reeds een zeker fonds hebben. Eveneens kunnen onkosten van deputaten bestreden worden uit eventuele baten van de uitgave van het "Book of Praise".

In plaats van een bedrag toe te zeggen (terwijl we toch niet kunnen beoordelen of dat voldoende of te gering of buitensporig is) adviseert uw commissie u deputaten te machtigen om, indien zij ter volvoering van hun opdracht niet voldoende financiële middelen tot hun beschikking hebben, een rechtstreeks beroep te doen op alle kerken. Zulk een machtiging verschaft deputaten een mogelijkheid de benodigde gelden te verkrijgen en voorkomt tevens, dat zij het verwijt te horen krijgen buiten hun boekje te gaan indien zij zich tot de kerken wenden met verzoek om bijdragen.

ad 3e. Uw commissie acht het niet nodig zulk een opdracht te geven. Uit u geworden mededelingen van deputaten is duidelijk gebleken, gelijk

ook uit vergelijking van het "Book of Praise" met de prijs er van wel blijken kan, dat deputaten de uitgave van het "Book of Praise" op een zakelijk verantwoorde wijze hebben verzorgd. Ook is uit een uw commissie ter hand gestelde brief gebleken, dat deputaten ook met broeders overleg hebben gepleegd. Het dient aan deputaten ter beoordeling te worden overgelaten welke wijze van uitgeven voor de kerken het meest profijtelijk is.

In dit verband wil uw commissie wel enige opmerkingen maken over de ter vergadering geuite klacht van een der deputaten, dat de arbeid der deputaten verzwaaard is geworden door het feit, dat zij ook voor het uitgeven, verzenden en administreren van het "Book of Praise" hebben moeten zorgen. De commissie is van oordeel, dat het deputaten mogelijk gemaakt dient te worden zich alleen bezig te houden met het samenstellen van een bundel, doch dat zij van de "zakelijke" kant van deze zaak moeten worden bevrijd.

De suggestie is gedaan een Publication Committee te benoemen, dat als een "non-profit organization" de uitgave van het "Book of Praise" en eventuele andere "kerkelijke" uitgaven zou moeten verzorgen. Zulk een Publication Committee zou dan een geheel nieuwe instantie kunnen zijn of ook zou uw synode een bestaande organisatie of lichaam als zodanig kunnen benoemen. Uw commissie is van oordeel, dat het ongewenst is deze kant op te gaan, aangezien de kerken zich op deze wijze zouden begeven op een h.i. gevaarlijke weg. Om een voorbeeld te noemen: Indien b.v. het bestaande Canadian Reformed Publishing House zou worden aangewezen als een Publication Committee bestaat het grote gevaar, dat het Canadian Reformed Magazine zou worden aangezien voor het officiële orgaan, als de stem der kerken.

Hiermede wil uw commissie niet beweren, dat dit Canadian Reformed Publishing House in geen geval de verzorging van de uitgave van het "Book of Praise" moet verzorgen. De commissie heeft slechts bezwaar tegen het benoemen door uw vergadering van zulk een z.g.n. Publication Committee.

Wat de commissie wel wil adviseren is: een weg te openen waardoor deputaten van hun zakelijke beslommingen kunnen worden verlost. Die mogelijkheid ziet de commissie hierin, dat aan deputaten het recht gegeven wordt uit te zien naar enige broeders aan wie, onder controle van deputaten, door deputaten wordt opgedragen de technische, financiële en administratieve werkzaamheden verbonden aan de uitgave van het "Book of Praise" nu en in de toekomst, en het toezien op de naleving van de bepalingen in het contract met dhr. Westra, speciaal wat betreft de z.g.n. royalty.

Deputaten behouden dan de vrijheid het Canadian Reformed Publishing House als zodanig aan te zoeken of enige andere broeders voor deze taak te benoemen.

Op grond van wat hierboven is opgemerkt komt uw commissie met de volgende voorstellen:

"De synode heeft kennis genomen van het voorstel van de Regionale Synode 1962, agendum 9 F.

De synode besluit:

1. Aan Deputaten voor de Psalmberijming haar grote dank en waardering uit te spreken voor de vele en veelomvattende arbeid door deputaten verricht.

2. Nieuwe deputaten voor de Psalmberijming aan te wijzen met de opdracht: het "Book of Praise", — waar nodig — te herzien en verder uit te bouwen, daarbij rekening houdend met uitgebrachte critiek, opdat t.z.t. een volledige bundel aan de kerken worde aangeboden. Deputaten behoeven zich bij die arbeid niet te beperken tot door dhr. Westra berijmde Psalmen en de "Genevan tunes" maar dienen vooral, naast op Schriftgetrouwheid, ook te letten op verstaanbaarheid der berijmingen, kerkmuzikaal gehalte en zingbaarheid der melodieën.
3. Deputaten te machtigen een contract af te sluiten met dhr. D. Westra voor het gebruik van de berijmingen van zijn hand welke zijn opgenomen in het "Book of Praise".
4. Deputaten te machtigen om, indien zij bij hun verdere arbeid zich voor uitgaven zien gesteld voor welke geen middelen aanwezig zijn, rechtstreeks een beroep op de kerken te doen.
5. Deputaten te machtigen om, teneinde zich uitsluitend aan hun eigenlijke taak te kunnen wijden, en zich te bevrijden van onnodige beslommingen, zich te voorzien van de bijstand van enige broeders voor de behartiging van de technische, administratieve en financiële werkzaamheden verbonden aan de uitgave van het "Book of Praise", nu en in de toekomst, en het toezien op de naleving van de bepalingen in het contract met dhr. Westra; het daarbij in de vrijheid van deputaten latend zich daarbij te bedienen van een bestaande "non-profit organisatie" dan wel van anderen.
6. Deputaten op te dragen zoveel mogelijk overleg te plegen met de door de Australische kerken voor de Psalmberijming benoemde deputaten.
7. De kerken op te wekken om, voor zoveel zij dit nog niet gedaan hebben, alsnog te voldoen aan het verzoek van deputaten om \$1.— per ziel af te staan voor de aankoop van auteursrechten en zulks te doen op zo kort mogelijke termijn.
8. Eenzelfde verzoek te richten tot de Australische kerken.
9. De kerken op te wekken aan deputaten te doen toekomen noodzakelijk geachte correcties, verbeteringen en dergelijke in het "Book of Praise".
10. Aan die personen, instanties en/of kerkengroepen die, zonder daarvoor vergoeding te vragen, berijmingen en/of melodieën hebben afgestaan voor het "Book of Praise" daarvoor officieel namens de kerken dank te betuigen."
7. Tenslotte is aan de commissie toevertrouwd een stuk bevattende een deel der Acta van de synode 1962 der Free Reformed Churches of Australia, n.l. art. 40, handelende over een KERKBOEK IN DE ENGELSE TAAL.

Van belang voor uw vergadering zijn slechts de volgende passages:

- "4. uit te spreken dat zij het ernstig betreurt dat de door de Canadian Reformed Churches ter zake van de Psalter benoemde deputaten geen uitvoering hebben gegeven aan hun opdracht de "proefbundel" voor te bereiden in samenwerking met deputaten van de Free Reformed Churches of Australia, en dat zij de verwachting heeft dat voor de completering van de Psalter-in-de-Engelse-taal onze deputaten wel in de gelegenheid worden gesteld hun aandeel te leveren;

5. opnieuw deputaten te benoemen met als opdracht:

- b. de uit de Kerken komende opmerkingen over de "proefbundel" te bezien, en indien nodig door te geven aan de ter zake van de Psalter door de Canadian Reformed Churches benoemde deputaten;
- c. zich in verbinding te stellen met deze deputaten om tot completering van de Psalter-in-de-Engelse-taal te komen, en daarin een werkzaam aandeel te nemen;"

Van de punten 5 b en c kan uw vergadering dankbaar kennis nemen.

Aan de genoemde deputaten is ook opgedragen in contact te treden met onze deputaten voor text Belijdenisgeschriften, Liturgische geschriften, en (eventueel) de Kerkenordering. Op gemerkt zij, dat wij geen deputaten hebben voor de Geloofsbelijdenis, de Catechismus, de liturgische formulieren en de Kerkenordering.

Betreffende punt 4 merkt uw commissie het volgende op.

We constateren, dat het daarin uitgesproken oordeel over onze deputaten onjuist is. Blijkens mededeling van deputaten aan uw vergadering zijn verscheidene berijmingen aan de Australische deputaten ter beoordeling voorgelegd en zijn van die deputaten ook beoordelingen ontvangen. Verscheidene brieven zijn gewisseld. Tenslotte hebben onze deputaten definitieve beslissingen moeten nemen, aangezien zij anders niet aan hun opdracht om minstens een jaar voor de volgende synode een proefbundel aan de kerken toe te zenden, konden voldoen. We constateren, dat de Australische synode een niet-bestaand feit heeft betreurd en dat de blaam, in haar uitspraak op onze deputaten gelegd, door deze deputaten niet is verdiend.

De commissie stelt dan ook het volgende voor:

"De synode neemt dankbaar kennis van het door de synode 1962 der Australische kerken blijkens haar acta, art. 40, 5 b. c. beslotene.

De synode is overtuigd, dat onze deputaten voor de Psalmberijming door omstandigheden beperkt waren in hun mogelijkheden tot contact met de Australische deputaten ad hoc, doch de bestaande mogelijkheden wel hebben benut en dat door de in art. 40, 4 van onder a. genoemde Acta vermelde uitspraak ten onrechte een blaam op onze deputaten is gelegd."